

PS

ALLEHANDA OM VARJEHANDA

Avdelningen ser sig föranlåt看 att återkomma, denna gång med bl a en lätt försenad (eller mycket för tidig) travesti.

Själv ägnar avdelningsföreståndaren i huvudsak dessa dagar åt att försöka date-ra sina brev med rätt årtal, att uppdatera kalenderprogrammet med rätt helgdagar (som på grund av någon irreversibel egen-sinnighet hos en programmakare någon-stans i Texas måste vara blå medan alla inbokade arbetstider är röda) samt att vederbörigen arkivera de dumheter han skrivit föregående år för att ge plats på hårddisken för nya.

Därutöver har föreståndarens kärva hemtrakter detta år begåvats med en ovanligt normal vinter, vilket lett till att lo-varna kring vallningsboden blir allt tätare. Förr eller senare kommer årets skidpremi-är att äga rum; fjolårets inställdes på grund av snöbrist men den här säsongen finns ingenting sådant att skylla på.

Föreståndaren har en lätt filosofisk in-ställning till längdskidåkning, en sport som rätt utövad ger rika tillfällen till eftertankar. I ett korrekt anpassat harmoniskt tempo blir hans rörelser på något sätt ett med na-turen och han flyter fram genom terrängen i precis lagom komplicerade tankar.

Tyvärr delas föreståndarens tempo-preferenser inte av särskilt många medtra-fikanter i motionsspåren, och det gäller därför att nyttja ett minst dubbelspårigt så-dant för att i lugn och ro få försjunka i tan-keverksamhet.

Att upprätthålla ett filosofiskt sinne-lag i en enkelspårig omgivning är även i detta sammanhang smått ogörligt. Ideliga ur spår-hojtanden stör den mentala friden, för att nu inte tala om den storm som kan blåsa upp när de rätt utrustade flåsmotio-närerna upptäcker att föreståndaren dris-tar sig åka på gammaldags skidor med både bredd och kabelbindning och där-med förstöra dagens rekordmöjligheter.

Allra helst – när det nu har ljusnat till-räckligt för eskapader utanför de elupplysta slingorna – söker han sig ut i öppna land-skap med helt fritt vägval. Bäst är lagom snöbelagda isar under vårvintern, där han, utan att störas av backar i någon som helst riktning, kan komma precis vart som helst.

Avdelningen kan komma att återkom-ma.

Försenad julstämning

Denna alltid lika rykande inaktuella avdelning tvekar inte att kasta in en jul-dikt så här års. Fördröjd av sedvanligt krokiga vägar – den sista etappen medelst fax från kirurgkliniken i Ängel-holm – har detta verk nu nått och bevekt avdelningsföreståndaren. Författaren är tills vidare inte mer känd än som »en av våra AT-läkare» och dikten skrevs i an-slutning till julen 1995; förhållandena torde dock inte ha ändrats sedan dess.

Heltäckande numrering

Som en jultgåva från Socialstyrelsen kommer den nya sjukdomsklassifika-tionen. Linné hade blivit grön av avund; den täcker det mesta som kan inträffa under ett människoliv.

Här är några nyttiga övningsuppgif-ter för Dig som snabbt vill »greppa» det nya systemet:

A. Till akutmottagningen anländer en haltande man som uppger att han på väg till posten blivit huggen i benet av ett avlångt grönt djur. Vid undersök-ningen finner man att höger underben saknas, samt spår av vassa tänder i nära-liggande vävnad. Diagnos?

Svar: S 88.0. Traumatisk amputation hö underben. W 58. Biten av krokodil eller alligator.

B. Då de mest akuta åtgärderna vid-tagits fördjupas den sociala anamnesen. Mannen är nybliven pensionär. Såsom varande f d tidningsbud vaknar han kl 4, trots att han nu får sova mycket längre. Diagnos?

Svar: Z 60.0. Problem med anpass-ning till normal livscykel.

C. När patientens hustru kommer för att hälsa på noteras att hon har spridda rivsår längs armarna. Den skarpögde underläkaren drar genast slutsatsen att detta måste härröra från idogt rensande av hallonhäck. Inte kan det väl finnas nummer för det? Jo, självklart:

Svar: S 50.7. Multipla ytliga skador på underarmarna. W 60. Kontakt med törnen och taggar på växter samt vassa blad.

D. För övrigt är det mest påfallande draget hos hustrun hennes enögdhet, och detta enda öga sitter dessutom mitt i pannan. På grund av långsynthet bär hon en monokel, sinnrikt fäst på näsan. Diagnos?

Svar: R 46.1. Bisarrt utseende. Z 97.3. Förekomst av glasögon.

Ann-Sofie Rønnegård

»Jouren»

Sjukhusjournattens stress är svår Sökarna tjuta och pipa Alla syns sjuka i staden vår, alla syns gråta och lipa Doktorn som jourar är inte van han längtar hem till sitt hus på stan Stackars den vitklädde kraken Önskar han slapp vara vaken

Går där så ensam bland bädd och brits att patienterna bota Drar för en trött gammal man en vits han har tumör i en kota Känner att vad han än tar sig till går det ju ändå som ödet vill Känner att gamla och unga borde va glada och sjunga

Inte va sjuka och sakna sans Inte va halta och lytta Sjukdomsfri värld, det är drömmen hans Men säg mig då till vad nytta voro de år då i tår och svett han haver lärt medicinens vett Han har studerat skelettet men börjar nu tappa bettet

Längtar att natten skall taga slut längtar att dagen skall komma Drömmer om stunden han släppes ut att tjäna peng till sin lomma Känner att oron har blivit stor, längtar så hemskt efter far och mor Längtar i natten så kulen hem att få fira julen

Vet dock att detta i år är en dröm som inte blir någon sanning Satt under arbetsgivares töm satt under order och banning Vet att på juldagens natt är han jour Far han gråter, så även mor Dock ingen mening att bråka Han kan i jul ej hem åka

Vad får han ut då av allt sitt slit Vad kan i lön han sig vänta Han som gjort allt efter största nit han får betala sin ränta För att han rubbat sin dygnsrytm starkt får han båd magsår och hjärtinfarkt men det skall gudarna veta att det som mest honom reta

är att vadhelst han i godhet gör måste han ändå snart flytta Att han tar i så han nästan dör gör absolut ingen nytta När efter AT han söker jobb blir överallt det han får: en nobb När ingen vill lösa problemet skyller man allt på systemet